

omrum

– en udstilling om at *give det ikke synlige sin form*

I min udstilling omrum hos Bonne Esperance 24. november – 7. januar 2024, vil jeg præsentere seks nye skulpturer. Jeg udgår fra et snapshot taget i Malmøs byrum i 2014 (se vedlagte foto)

Der er tale om en serie skulpturer som tager udgangspunkt i hvad det vil sige at formgive noget formløst. Som billedhugger er det interessant for mig at arbejde med ikke bare det, der kan ses, men det der findes som et formløst interval. Alt det der er ind imellem det, der har form.

Som oversættelse til den fysiske virkelighed bliver arbejdet med materialer og formgivning essentielt. Det konkrete intensiveres i skulpturen og i forholdet til rummet, de udstilles i. Selv de allermindste greb kan vokse sig store i dette perspektiv.

I værkerne kombinerer jeg tekstil, gips, aluminium og stål og bearbejder alle materialer i hånden. Gips og aluminium støbes i aftryk efter en modelleret form, tekstiler males, rives, syes og stoppes ud, stål bukkes, vales, spidses og svejdes til konstruktioner.

I min praksis er jeg optaget af det fysisk manglende kan du sige, det mørkelagte, det ikke sproglige, det uudtalte. Der befinder sig et indhold der, som inspirerer mig. Hvordan former jeg som billedhugger det manglende eller ikke synlige?

Ordet omrum, eksisterer ikke i sproget men netop derfor fungerer det som et imaginært territorie for udstillingens tilblivelse.

Jeg er optaget af billeder, især de billeder vi danner for vores indre blik, som vi kalder det. Men hvad er det for øjne der ser dette blik indadtil, hvilke orienteringer ligger til grund for dagens og nattens drømmebilleder? Vi ser jo på en måde i blinde, spørgsmålet er hvad der blokerer og hvorfor vi alle ser forskelligt og flere ting på samme tid, indvendigt som udvendigt. Den kvantemekaniske virkelighed er et rum jeg har stor tiltro til, på trods af og måske netop på grund af, at vi ikke ved om det er det ene eller det andet, når vi ser og opfatter ting på vidt forskellig vis. Vi kan i virkeligheden ikke **bestemme** virkeligheden og det finder jeg en enorm frigørende og poetisk kraft i.

I en tid som i dag hvor virkelighedens såkaldte eksponering har nået et hidtil uset niveau, klinger denne stilfærdige trafikikkerhedskampagnes slogan fra 2014, pludselig højt og alarmerende, "ses du ikke, findes du ikke"!

De indre syner er væsentlige hvis man interesserer sig for, hvordan kroppen kommunikerer via billeder. Her er former og figurer der møder op igen og igen, insisterer på at blive taget ind og genformet endnu en gang, på en anderledes måde, i en ny sammenhæng. Billedbearbejdning vil jeg kalde det.

Som noget nyt i min praksis, har geometri og gentagelse fået plads; det udspringer af et behov for at præcisere og forenkle, i ønsket om at fordybe mig i det enkelte motivs fortællinger.

Bonne Esperances rum er et rå, underjordisk og alligevel intimt rum, som kan danne en usædvanlig ramme for disse både konkrete og abstrakte værker. Det er beliggende i en kældergang i et område som primært huser værksteder og atelierer. Udstillingslokalerne fungerer til daglig som Jóhan Martin Christiansens atelier, hvilket vidner om en pladsgivende gestus og netop dette, inspirerede mig til at udforske dette omrum. Alle skulpturer er nye værker og vil være skabt specifikt til dette udstillingssted.

Jeg takker for bestyrelsens opmærksomhed og håber at I vil støtte dette projekt.